

KURYER WILENSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 12-го Сентября. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 12-go Września.

ВНУТРЕННЯЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 5-го Сентября.

Высочайшій Манифестъ.

БОЖІЕЮ МИЛОСТІЮ

МЫ НИКОЛАЙ ПЕРВЫЙ,

ИМПЕРАТОРЪ И САМОДЕРЖЕЦЪ ВСЕРОССИЙСКІЙ,

и проч., и проч., и проч..

Манифестомъ Нашимъ въ 1-й день Августа 1834 года, установивъ ежегодныя, частныя по Государству рекрутскіе наборы, Повелеваемъ:

1-е) Слѣдующій седьмой, частный, - очередный наборъ, съ губерній западной полосы Имперіи, произвестъ сообразно существующему въ сухопутныхъ войскахъ и во флотъ некомплекту, полагая съ тысячи душъ по семи рекрутъ, на основаніи особаго распорядительнаго Указа, вмѣстѣ съ симъ Правительствующему Сенату даннаго.

2-е) Съ Губерній: Псковской, Витебской и Могилевской, которыя Манифестами: 31-го Октября 1845 и 26-го Сентября 1846 года, по случаю постигшаго ихъ неурожая, изъяты были отъ поставки рекрутъ въ 1846 и 1847 годахъ, взять въ предстоящій наборъ тоже по семи человекъ съ тысячи душъ. Во вниманіи къ положенію сихъ трехъ губерній, побудившему къ вышеозначенному изъятію, сборъ рекрутъ, причитающихся съ нихъ по наборамъ 1846 и 1847 годовъ, отложить до будущихъ наборовъ.

Данъ въ Царскомъ Селѣ, въ 1-й день Сентября, въ лѣто отъ Рождества Христова тысяча восемь сотъ семьдесятъ седьмое, Царствованія же Нашега въ двадцать второе.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Указы Правительствующему Сенату.

I.

Манифестомъ, сего числа изданнымъ, предназначивъ произвести седьмой, частный, очередный наборъ съ губерній западной полосы Государства, — Повелеваемъ:

1) Начать наборъ сей съ 1-го Ноября сего года и окончить оный непременно къ 1 му Января 1848 года, во всѣхъ губерніяхъ западной полосы, кромѣ Смоленской.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 6-go Września.

NAJWYŻSZY MANIFEST.]

Z BOŻEJ ŁASKI

MY NIKOŁAJ PIERWSZY,

CESARZ I SAMOWŁADZCA WSZECH ROSSYI

i t. d. i t. d. i t. d.

Манифестомъ Нашимъ въ 1-мъ Сierпня 1834 року, установившы coroczne częściowe w Państwie nabory rekrutów, Rozkazujemy:

1) Następujący siódmy częściowy, kolejny nabór, w guberniach Zachodniej strefy Państwa, uskutecznić stosownie do istniejącego w wojsku i na flocie niekompletu, biorąc z tysiąca dusz po siedmiu rekrutów, na podstawie danego w tym celu Rządzącemu Senatowi Ukaźu.

2) W guberniach: Pskowskięj, Witebskiej i Mohylewskiej, które przez Manifesta 31-go Października 1845 i 26-go Września 1846 roku, z powodu zdarzonego tam nieurodzaju, wyłączone były od dostarczenia rekrutów w 1846 i 1847 roku, wziąć do teraźniejszego naboru także po siedmiu z tysiąca dusz. Ze względu na stan tych gubernii, który stał się przyczyną do rzeczzonego wyłączenia, wybranie rekrutów, należnych od nich z naborów 1846 i 1847 roku, odłożyć do naborów przyszłych.

Dan w Carskim Siole, dnia pierwszego Września, roku Pańskiego tysiąc ośmset czterdziestego siódmego, papowania zaś Naszego dwódziesiątego drugiego.

Na oryginalu własną Jego CESARSKIMY MOJCI ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

URAZY DO RZĄDZĄCEGO SENATU.

I.

Манифестомъ, въ днѣ дзисѣйшымъ выданымъ, назначающыи седьмой частиовый следующий заціагъ зъ губерніи Zachodniej strefy Państwa, Rozkazujemy:

1) Zaciąg ten rozpocząć od 1-go Listopada i ukończyć nieodmiennie do 1 Stycznia 1848 roku.

Во вниманіи къ тому, что по Смоленской губерніи, изъятой въ 1846 году отъ рекрутскаго набора, поставлено по семи рекрутъ съ тысяи душъ въ началѣ сего года, произвести въ этой губерніи предстоящій седьмой частный наборъ сей съ 1-го Января по 1-е Марта будущаго 1848 года.

3) На обмундированіе рекрутъ принимать отъ отдатчиковъ деньги по цѣнамъ, во что обмундированіе сіе Коммиссаріатскому вѣдомству обходится, и именно: по десяти рублей двадцати копѣекъ серебромъ, — и

4) Сборъ рекрутъ съ Государственныхъ крестьянъ губерній, въ прилагаемомъ при семъ спискѣ показанныхъ, произвести на особыхъ правилахъ, предписанныхъ Нами Министерству Государственныхъ Имуществъ.

Распоряженія по военной части представили Мы Военному Министру, а успешное производство и окончаніе сего набора, въ положенный срокъ, возлагаемъ на попеченіе Правительствующаго Сената.

Списокъ

губерніямъ западной полосы, въ которыхъ долженъ производиться рекрутскій наборъ на правилахъ, предписанныхъ Министерству Государственныхъ Имуществъ:

С.-Петербургской, Новгородской, Тверской, Смоленской, Псковской, Ковенской, Виленской, Гродненской, Минской, Витебской, Могилевской, Волынской, Киевской, Подольской, Херсонской, Таврической, Екатеринославской, Полтавской, Черниговской, Курской, Харьковской.

II.

Указомъ 19-го Октября 1831 года Мы установили: при каждомъ въ Государствѣ рекрутскомъ наборѣ, призывать къ личной воинской повинности однодворцевъ и гражданъ западныхъ губерній.

Манифестомъ, сего числа изданнымъ, назначивъ произвести седьмой, частный, очередный наборъ съ губерній западной полосы Государства, — Повелѣваемъ: собрать по десяти человекъ съ тысячи душъ съ однодворцевъ и гражданъ: Витебской, Могилевской, Киевской, Подольской, Волынской, Минской, Гродненской, Виленской и Ковенской губерній, согласно положенію о порядкѣ воинской ихъ повинности и распорядительному Указу, вмѣстѣ съ симъ Правительствующему Сенату данному.

Господину Военному Министру.

Манифестомъ, сего числа изданнымъ, назначивъ произвести въ нынѣшнемъ году седьмой, частный, очередной наборъ съ губерній западной полосы Государства, — Повелѣваю вамъ:

1) Рекрутъ, которые по сему набору будутъ собраны, распределить въ войска, сообразно даннымъ вамъ на сей предметъ повелѣніямъ, — и

2) По предмету обмундированія рекрутъ руководствоваться установленными для сего правилами.

На подлинныхъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

Царское Село,
1-го Сентября 1847 года.

Въ Среду, 27-го Августа, скончался здѣсь, въ С. Петербургѣ, одинъ изъ дѣятельнѣйшихъ членовъ Императорской Академіи Наукъ, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ Яковъ Ивановичъ Шлидтъ, на 68-мъ году отъ рожденія. Имя почтеннаго ученаго мужа было внесено въ списокъ Академиковъ по части Исторіи и Словесности Азіатскихъ народовъ, и главнымъ трудомъ его былъ переводъ Библии на Монгольскій и Тибетскій Языки. Последними его занятіями были грамматика и словарь Тибетскаго Языка.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

АВСТРІЯ.

Вѣна, 1 Сентября.

Сегодня по полудни Императоръ и Императрица, возвратились въ Шенбрунъ изъ поѣздки въ Штейермаркъ. Вдовствующая Императрица отправилась въ Ишль. Князь Меттернихъ все еще находится въ Вѣнѣ.

— Его Величество, постановленіемъ отъ 18 Августа, Декана пражскаго митрополитскаго капитула, Вацлава Вацлавичекъ, назначилъ дембергскимъ архіепископомъ.

2) Ze względu, iż w Smoleńskiej gubernii, wyłączonej w 1846 roku od zaciągu rekruckiego, wzięto po siedmiu rekrutów z tysiąca dusz na początku tego roku, uskutecznić w tej gubernii terazniejszy siódmy częściowy zaciąg od 1-go Stycznia do 1-go Marca następującego 1848 roku.

3) Na umundurowanie rekrutów, pobierać od zdających pieniądze, według cen, ile to umundurowanie Wydziałowi Kommissoryatskiemu kosztuje, mianowicie podziiesięć rubli dwadzieścia kopiejek srebrem, — i

4) Zaciąg rekrutów od włóścian Skarbowych w guberniach, w załączającej się liście wymienionych, dokonać na mocy oddzielnych prawideł, przepisanych przez Nas Ministerstwu Dóbr Państwa.

Rozrządzenia tyczące się wojskowości, Poleciliśmy Ministrowi Wojny, a skuteczne odbycie i ukończenie tego zaciągu w oznaczonym terminie, wkładamy na pilność Rządzącego Senatowi.

LI S T A

gubernii Zachodniej strefy, w których rekrucki nabór powinien być uskuteczniiony podług prawideł, przepisanych Ministerstwu Dóbr Państwa.

Wj St. Petersburgskiej, Nowgorodzkiej, Twerskiej, Smoleńskiej, Pskowskiej, Kowieńskiej, Wileńskiej, Grodzieńskiej, Mińskiej, Witebskiej, Mohylewskiej, Wołyńskiej, Kijowskiej, Podolskiej, Chersońskiej, Tauryckiej, Ekaterynosławskiej, Połtawskiej, Czernihowskiej, Kurskiej, Charkowskiej.

II.

Ukazem 19 Października 1831 roku, Postanowiliśmy, iżby przy każdymъ w Państwie zaciągu rekrutów, powoływani byli do wypełnienia osobistej powinności wojskowej jednodworcy i mieszkańcy obywateli gubernii Zachodnich.

Manif- stem, w dniu dzisiejszymъ wydany, poleciwszy dokonać siódmy, częściowy, kolejny zaciąg z gubernii Zachodniej strefy Państwa, Rozkazujemy: wybrać po dziesięciu ludzi z tysiąca dusz jednodworców i obywateli miejskich gubernii: Witebskiej, Mohylewskiej, Kijowskiej, Podolskiej, Wołyńskiej, Mińskiej, Grodzieńskiej, Wileńskiej i Kowieńskiej, zgodnie z prawidłami o ich wojskowej powinności i rozporządzającego Ukazu, wraz z niniejszymъ Rządzącemu Senatowi danego.

PANU MINISTROWI WOJNY.

Manif- stem z dnia dzisiejszego, zaleciwszy odbyć w terazniejszymъ roku siódmy, częściowy, kolejny zaciąg z gubernii Zachodniej strefy Państwa, Rozkazuję wam:

1) Rekrutów w tymъ zaciągu zebranych, rozdzielić między wojska, stosownie do danych wam w tymъ względzie rozkazów, — i

2) W przedmiocie umundurowania rekrutów, powodować się ustanowionemi na ten koniec prawidłami.

Na oryginalnychъ Własną JEGO CESARSKIEJ MOŚCI ręką podpisano:

NIKOŁAJ.

Carskie-Sioło,
1-go Września 1847 roku.

We Środę, dnia 27-go Sierpnia, umarł tu w St. Petersburgu, mając 68 lat wieku, jeden z najczynniejszych członków CESARSKIEJ Akademii Nauk, Rzeczywisty Radzca Stanu Jakób Schmidt. Imię tego szanownego, uczonego męża, zapisane było w liście Akademików w wydziale historyi i literatury azyatyckich ludów, główniejszą zaś jego pracą było przełożenie Biblii na język tybetański i mongolski. Grammatyka i słownik tybetańskiego języka były przedmiotem ostatnich jego zatrudnień.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

A U S T R Y A.

Wiedeń, 1 września.

Dziś po południu, Cesarz i Cesarzowa powrócili do Schöubrunn, z podróży do Styryi. Cesarzowa matka wyjechała do Ischl. Xiążę Metternich nie wyjeżdżał dotąd z Wiednia.

— J. C. Kr. Mość raczył najwyższymъ postanowieniemъ z d. 18 sierpnia b. r., Dziekana Pragskiej Metropolitalnej Kapituły, Waclawa Waclawiczek, mianować Arcybiskupemъ Lwowskimъ obrządku łacińskiego.

— Эрцъ-герцогъ Стефанъ отправился въ Венгрію. Тамашній сеймъ будетъ собранъ въ Ноябрь мѣсяцѣ.

— Герцогиня Пармская Марія Луиза все еще живетъ въ Шенбруннѣ, и ежедневно получаетъ извѣстія изъ Пармы.

Ишль, 27 Августа.

Король Прусскій, прибылъ сюда вчера предъ полуднемъ въ вождельномъ здравіи. На эспланадѣ воздвигнута была для Е. В. триумфальная арка.

Краковъ, 6 Сентября.

Вчера, въ 8 часовъ утра, прибылъ сюда первый паровозъ съ вагономъ по желѣзной дорогѣ изъ Пруссіи; такимъ образомъ открыто совершенное сообщеніе съ верхне-силезскою желѣзною дорогою; вскорѣ послѣдуетъ торжественное открытіе всей краковско-верхне-силезской желѣзной дороги, что совершится, какъ говорятъ, немедленно послѣ доставленія остальныхъ паровозовъ и вагоновъ.

Ф Р А Н Ц І Я.

Парижъ, 3 Сентября.

Изъ протокола засѣданія палаты перовъ, обнаруженнаго 30 п. м. видно, что когда великій референдарій Деказь посетилъ 24 Августа герцога Пралена на смертномъ одрѣ, умирающей, не только сознался въ собственному отравленіи, но и въ совершенномъ имъ преступленіи. Послѣ увѣщаній герцога Деказа, на вопросъ, сожалѣть ли онъ о совершенномъ преступленіи, онъ раздражающимъ душою голосомъ отвѣчалъ: „Боже! сожалѣю ли я о томъ? Онъ обѣщаль канцлеру во всемъ признаться на другой день, но смерть воспрепятствовала ему въ этомъ. Говорятъ, что прежнее гувернантка герцогини, женщина 60 или 65 лѣтъ, получающая пенсію въ 1,500 фр., узнавъ объ этомъ убійствѣ, лишилась ума и перевезена въ больницу. Врачи совѣтуютъ маршалу Себастьяни перѣѣхать въ деревню, и Король принимая участіе въ его горести, предложилъ ему для жительства павильонъ въ Фонтенебло, Э, или Медонъ, но его вы огу.“

— Въ *Journal des Débats* сообщаютъ, что палата перовъ, въ тайномъ засѣданіи, почти единогласно постановила, что и перы подчиняются общему закону, и что не нужно особаго постановленія палаты для арестованія пера, уличеннаго въ преступленія на самомъ дѣлѣ, и отнынѣ, въ подобномъ случаѣ, пера можно будетъ немедленно арестовать.

— Въ *Gazette de France* опровергаютъ слухъ, будто молодой герцогъ Праленъ лишилъ себя жизни. Ему отъ роду всего 13 или 14 лѣтъ, а не 17, какъ писали въ газетахъ. Въ *Journal des Débats* пишутъ слѣдующее: „Въ одномъ изъ журналовъ писали вчера, что новое злополучіе постигло домъ герцога Пралена, а въ другихъ повторили это извѣстіе, которое, благодаря Бога, вовсе неосновательно. Мы удостовѣрились въ этомъ, и можемъ увѣрить, что ничего подобнаго въ домѣ Пралена не случилось.“

— Распространяется слухъ, что бывшій военный министръ, генералъ Сенъ-Ионъ, не смотря на сопротивление бывшаго своего сотоварища въ кабинетѣ, подалъ жалобу на Г. Варнери и редакторовъ журналовъ *Courrier français* и *l'Emancipation*; такимъ образомъ въ судѣ присяжныхъ заведенъ будетъ настоящій процессъ съ доказательствами. Съ другой стороны Варнери обнародовалъ въ нѣкоторыхъ газетахъ свое письмо, написанное имъ на имя канцлера Пакъ, въ коемъ, по поводу объявленнаго министеромъ юстиціи съ каедры подозрѣнія на счетъ его нравственности и поведенія, требуетъ назначенія комиссіи изъ 5 перовъ, которой бы онъ могъ доказать, что всегда былъ человекомъ честнымъ, что всегда дѣйствовалъ въ этомъ духѣ, и что какъ гражданинъ и сочинитель, никогда не занималъ себя продажною.

— Дѣло о типографскихъ станкахъ, скрываемыхъ лезуитами въ Лионѣ, становится все болѣе и болѣе опаснымъ. Нынѣ уже официально доказано, что въ Лионѣ существуютъ два лезуитскіе дома. Въ тайныхъ печатныхъ бумагахъ нашли много особенностей. Между прочимъ указываютъ на циркуляръ патера Малярда, предписывающей членамъ ордена образовывать по поводу конгрегаци, которыя служатъ надежнѣйшею орудіемъ вліянія; въ примѣръ представляетъ онъ то, что орденомъ симъ сдѣлано въ Лионѣ. Въ этомъ циркулярѣ находится списокъ существующимъ конгрегациамъ съ поименованіемъ тѣхъ, которыя принадлежатъ

— Arcy-Xiąże Stefan wyjechał do Węgier. Sejm tamieczny będzie niezawodnie zwołany w Listopadzie.

— Xiążna Parmy Marya Ludwika ciągle jeszcze bawi w Schönbrunn, i codziennie miewa gońca z Parmy.

Ischl, 27 sierpnia.

Król Prusski przybył tu wczoraj przed południem, w pożądaném zdrowiu. Na przyjęcie J. K. M. wystawiony był łuk tryumfalowy.

Kraków, 6 września.

Wczoraj, o godz. 8-jej z rana, przybyła tu pierwsza lokomotywa i jeden wagon kolejną żelazną z Pruss; już w tej chwili zupełna droga do kolei Górno Śląskiej otwarta. Wkrótce potem nastąpi uroczyste otwarcie całej kolei Krakowsko-Górno Śląskiej; mówią, że to ma nastąpić zaraz po sprowadzeniu reszty lokomotyw i wagonów (najdalej około 15 b. m.).

Ф Р А Н Ц Я.

Парижъ, 3 września.

Z protokołu posiedzenia Izby Parów w dniu 30-m z m., publicznie ogłoszonego, okazuje się, jako rzecz pewna, iż kiedy Wielki Referendarz Decazes odwiedził raz jeszcze, 24-go sierpnia, Xiąciu Praslin, na łóżu śmiertelnym, umierający nie tylko wyznał mu wprost, że się sam otrul, ale nawet przyznał się pośrednio do popełnionego morderstwa. Na nalegające zapytania Xiącia Decazes, czy żałuje zbrodniczego czynu, umierający rzekł rozdzierającym głosem: „Oh! czy ja go żałuję!“ Przyrzekł też uczynić przed Kanclerzem, dnia następnego, zupełne i dokładne wyznanie, ale śmierć mu przeszkodziła. — Dawniejsza guwernantka Xiążny Praslin, mająca lat 60 do 65, i pobierająca pensji rocznej 1,500 fr., miała dostać obłąkania, po dowiedzeniu się o morderstwie, i z tego powodu przewieziona została do szpitala. Mówią, że Król ofiarował Marszałkowi Sebastiani, którego smutek podziela, i któremu lekarze radzą pobyt na wsi, pawilon w Fontainebleau, w Eu lub w Meudon, stosownie do jego wyboru.

— Według *Journal des Débats*, Izba Parów, na swém tajnym posiedzeniu, wyrzekła prawie jednogłosem, że i Parowie również ulegają prawu powszechnemu, i że nie potrzeba oddzielnego postanowienia Izby do aresztowania Parra, na gorącym uczynku schwytanego; odtąd więc, w podobnym wypadku, można będzie natychmiast dokonać aresztowania.

— *Gazette de France* zaprzeczyła pogłosce, jakoby młody Xiąże Praslin odebrał sobie życie. Xiąże ten ma tylko od 13-tu do 14-tu lat wieku, nie zaś 17-cie, jak to donosiły gazety. *Journal des Débats* mówi również co następuje: „Jeden z dzienników doniósł wczoraj, iż nowe nieszczęście dotknęło rodzinę Praslin. Niektóre inne dzienniki powtórzyły także tę wieść, która, dzięki Niebu, jest zupełnie fałszywą. Samiśmy się o tém przekonali i możemy najuroczyściej zapewnić, że nic podobnego nie wydarzyło się w rodzinie Praslin.“

— Rozchodzi się pogłoska, że były Minister wojny, Generał St. Yon, pomimo sprzeciwiania się byłego kolegi jego w gabinecie, oskarżył P. Warnery i Redaktorów dzienników *Courrier français* i *Democratie*, o potwarz w zarzucie przekupstwa przy koncesyjach na kopalnie w Algierji, a tak przed Sądem przysięgłych wytoczony będzie formalny proces z e stosownemi dowodami. Z drugiej strony P. Warnery ogłosił w kilku pismach list napisany do Kanclerza Pasquier, w którym, z powodu objawionego przez Ministra sprawiedliwości na mównicy podejrzenia o jego moralności i sposobie życia, żąda wyznaczenia Komisji z 5 Parów, przed którąby dowiódł, że zawsze był człowiekiem honorowym, że w tym charakterze zawsze działał, i że jako obywatel i autor nigdy się przedajnością nie splamił.

— Sprawa o prassy drukarskie, ukrywane przez Jezuitów w Lyonie, jest coraz głośniejszą. Wykazanem zostało urzędownie, że są dwa domy Jezuitów w Lyonie. Znaleźć miano osobliwsze rzeczy w poufnych drukach, zabronych przez policją. Między innemi, wymieniają okólnik ojca Maillard, zalecający członkom zakonu, jako najlepszy środek wpływu, tworzyć wszędzie kongregacje; za przykład czego, przedstawia to, co wykonali z taką gorliwością w Lyonie. W tym okólniku znajduje się lista istniejących kongregacji religijnych, ze szczegółowem wymienieniem tych, które należą do Jezuitów. Ojciec Walenty sam się bronil dość niezręcznie na audyencji. Nie bez zadziwienia

портретъ Его Святѣйшества. Курьеръ изъ Турина привезъ въ подарокъ отъ Короля кардиналу Джиззи (который заключилъ торговый трактатъ между сими государствами) драгоценную табакерку.

Испания.

Мадридъ, 23 Августа.

Аудіенція Г. Бенавидеса у Короля происходила 19-го числа, но нисколько не оправдала ожидаемыхъ послѣдствій. Король объявилъ рѣшительно, что до истеченія четырехъ мѣсяцевъ не согласится ни на какое примиреніе. Въ слѣдствіе сего отвѣта, министры также рѣшительно постановили, что и они немедленно должны оставить свои должности. А такъ какъ въ этомъ случаѣ кормило правленія получили бы безъ сомнѣнія прогрессисты, то Король, по видимому, готовъ отказаться отъ назначеннаго имъ срока, который присовѣтовали ему постороннія лица. Съ этою цѣлю онъ удалил отъ себя двухъ грандовъ, пребывавшихъ съ нимъ въ Пардо и считавшихся самыми довѣренными его совѣтниками, причемъ объявилъ, что если президентъ кабинета, Г. Пачеко, пожелаетъ поговорить съ нимъ въ этомъ отношеніи, то прегранды, препятствовавшія донинѣ примиренію его съ Королевою, могутъ быть устранены. Въ слѣдствіе сего объявленія Короля, Г. Пачеко и его товарищи не подали еще прошеній объ отставкѣ; однако донинѣ президентъ кабинета не являлся еще къ Королю. Король съ своей стороны не былъ на дняхъ ни разу въ городъ, и только младшія его сестры посѣтили его въ Пардо. Говорятъ, что именнымъ повелѣніемъ Королевы воспрещено ему пребываніе въ Мадридѣ.

— За недѣлю предъ симъ Г. Пачеко объявилъ, что онъ намѣренъ въ первыхъ числахъ Сентября созвать кортесы, и извѣстить ихъ о всѣхъ мѣрахъ, которыя предпринимаемы имъ были для окончанія дворцовыхъ недоразумѣній.

— Въ минувшую Субботу министры совѣщались до поздней ночи относительно мѣръ удаленія генерала Серрано; наконецъ положено было предложить ему команду надъ войсками въ Каталоніи. На вопросъ, имѣетъ ли онъ какія-либо возраженія противъ сего? Серрано отвѣчалъ, что онъ готовъ отправиться туда, куда призываетъ его долгъ службы Королевѣ и государству. За симъ приготовили министры приказъ въ этомъ отношеніи и поднесли Королевѣ для утвержденія. Королева желала знать, спрашивали-ли объ этомъ у Серрано; министры дали утвердительный отвѣтъ съ присовокупленіемъ, что онъ нисколько не противится сему назначенію. Королева, неограничившаяся этимъ объясненіемъ, послала за генераломъ, и предложила ему тотъ же вопросъ; онъ повторилъ предварительное свое объявленіе; но на замѣчаніе, самъ ли онъ возимѣлъ намѣреніе получить эту команду или предложили ему оную министры? отвѣчалъ, что онъ изъявилъ свое согласіе, по предложенію министровъ. Въ слѣдствіе сего Королева приказъ сей отложила въ сторону, и тотчасъ начала совѣщаться на счетъ созванія кортесовъ. Саламанка объявилъ себя въ пользу созванія совершенно новыхъ кортесовъ.

25 Августа.

Въ то время, когда общія ожиданія обращены были исключительно на долженствовавшее послѣдовать совѣщаніе между Королемъ и Г. Пачеко, сегодня узнали внезапно, что сей послѣдній, тотчасъ послѣ разговора Короля съ Г. Бенавидесомъ, объявилъ Королевѣ неперемѣнное свое намѣреніе выйти изъ кабинета, а также крайнюю необходимость, чтобы составленіе новаго кабинета предоставлено было генералу Нарвазу, и наконецъ, что сей генералъ посредствомъ телеграфа вызванъ изъ Парижа, въ Мадридъ. Сие извѣстіе произвело чрезвычайно сильное впечатлѣніе; это наноситъ чувствительный ударъ партіи прогрессистовъ, которая это представляющее министерство генерала Нарваза, называетъ новою военною диктатурою, образуемою въ пользу Франціи. Модератосы напротивъ, считаютъ генерала Нарваза единственнымъ лицомъ, которое можетъ примирить королевскую чету, хотя вообще извѣстно, что какъ Король такъ и Королева не слишкомъ расположены къ нему. Весьма любопытно знать, — каково будетъ положеніе Серрано при новомъ министрѣ, который какъ извѣстно, въ исполненіи своей власти не терпитъ никакого

ла dla Kardynała Gizzi, który podpisał traktat handlowy, między obu państwami zawarty, kosztowną tabakierę.

Hiszpania.

Madryt, 23 sierpnia.

Zapowiedziane posłuchanie P. Benavides u Króla, miało miejsce d. 19, lecz nie wydało bynajmniej spodziewanych i pożądaných owoców. Król odpowiedział stanowczo, iż przed upływem czterech miesięcy czasu do żadnego się pojednania nie skłoni. W skutek tej odpowiedzi, Ministrowie postanowili również stanowczo, iż natychmiast złożą swoje urzędy. Ze zaś w tym razie ster rządu przeszedłby niewątpliwie w ręce progressistów; zdaje się, iż Król Jego Mość, który w oznaczeniu terminu zgody poszedł był za cudzą radą, gotów jest złagodzić teraz poprzednie swe postanowienie. Jakoż oddalił od siebie dwóch Grandów, którzy w Pardo przy nim bawili i byli uważani za najzaufanych doradców, a przycém dał do zrozumienia, że jeśli sam Prezes gabinetu, P. Pacheco, zechce się z nim w tym względzie rozmówić, zawady, przeszkadzające dotąd pojednaniu jego z Królową, mogą zaraz być usunięte. W skutek tego oświadczenia Króla, P. Pacheco i jego koledzy wstrzymali się z podaniem swoich dymisji; dotąd jednakże Prezes gabinetu jeszcze Króla o posłuchanie nie prosił. Król ze swojej strony nie był w tych dniach ani razu w mieście, i tylko młodsze jego siostry odwiedziły go w Pardo. Mówią, że wyraźny rozkaz Królowej wzbronil mu przybywać do Madrytu.

— Przed tygodniem oświadczył Pacheco, że zamierza na początku września zwołać Kortezy i zawiadomić je o wszystkich krokach, jakie dotychczas czyniono dla załatwienia sprawy pałacowej.

— Przeszłej Soboty naradzali się Ministrowie do późnej nocy, nad środkami wydalenia Jenerała Serrano; narzeszcie postanowiono ofiarować mu dowództwo nad wojskiem w Katalonii. Zapytany, czy niema co przeciw temu? odpowiedział Serrano, że gotów jest iść wszędzie, gdzie go służba Królowej i kraju powołuje. W skutek tego wygotowano już dla niego nominacją i podano ją do podpisu Królowej. Królowa chciała wiedzieć czy Serrano był o to zapytany; Ministrowie potwierdzili dodając, że wcale nie jest temu przeciwny. Gdy Królowa nie zadowolona tém objaśnieniem, posłała po Jenerała i toż samo zadała mu pytanie, Serrano powtórzył swoje poprzednie oświadczenie; na zapytanie wszakże, czy myśl otrzymania tego dowództwa w nim samym powstała, lub też wyszła od Ministrów? odpowiedział, że o nie nie prosił, ale że sami Ministrowie ofiarowali mu takowe. W skutku tego Królowa odłożyła nominacją jego na stronę, i zajęto się niezwłocznie kwestją zwołania Kortezów. Sаламанка oświadczył się za zwołaniem zupełnie nowego Parlamentu.

Dnia 25 sierpnia

Podczas gdy oczekiwanie publiczne zwrócone było wyłącznie, na mającą nastąpić konferencją między Królem i P. Pacheco, dowiedziano się dzisiaj nagle, iż ten ostatni, wnet po rozmowie Króla z P. Benavides, oświadczył Królowej niezmienny swój zamiar wyjścia z gabinetu, a oraz nieodbitą potrzebę, aby utworzenie nowego polecił Jenerałowi Narvaez; jako też, że pomieniony Jenerał, drogą telegraficzną, wezwany już został z Paryża, aby natychmiast do Madrytu przybywał. Wrażenie, jaka ta wiadomość sprawiła, nie daje się opisać w słowach; mianowicie zaś jest to cięśpiorunowy dla stronnictwa progressistów, które już w swoich dziennikach, to przyszłe ministerstwo Jen. Narvaeza, nazywa nową dyktaturą wojskową, utworzoną w interesie Francji. Moderadzi przeciwnie, uważają Jen. Narvaeza za jedynego człowieka, który może pojednać królewską parę; jakkolwiek wiadomo jest powszechnie, że tak Król jak i Królowa, nie są mu osobście przychylni. Ciekawą też jest rzeczą, jakie będzie położenie Jenerała Serrano przy boku nowego Ministra, który wiadomo, iż w wykonywaniu swęj władzy, żadnego współzawodnictwa nie cierpi. Tymczasem mieszkanie Jen. Serrano jest zawsze napełnione mnóstwem odwiedzają-

Лезуитамъ. Патеръ Валентинъ довольно неискусно зашищалъ себя при допросахъ. Не безъ удивленія слышали, какъ онъ сожалѣлъ о томъ, что въ это время находился въ отсутствіи теперешній министръ Г. Жайр. Вѣрно, — говорятъ, — бывший Ронскій префектъ, если бы онъ находился въ Лионѣ, недопустилъ бы ихъ до такого гоненія, такъ какъ онъ весьма хорошо зналъ о существованіи этихъ тайныхъ типографій.

— Производство свекловичнаго сахара все болѣе и болѣе усиливается. Пошлина съ Юля 1846 до конца Юля 1847 года, простиралась до 12,656,681 фр.: то есть 22 милліонами фр. болѣе противъ предшествовавшаго года.

5 Сентября.

Канцлеръ палаты перовъ вручилъ генералъ-прокурору всѣ бумаги, относящіяся къ дѣлу о дѣвицѣ Люзи; вчера говорили, что она на дняхъ снова будетъ допрашиваема г-мъ Бруссе, послѣ чего сей послѣдній представитъ совѣщательной палатѣ докладъ, съ тѣмъ, чтобы она рѣшила, должна-ли дѣвица Люзи быть предана суду, или выпущена на свободу.

— Графъ Алфредъ Монтескье, лишившій себя жизни, былъ женатъ на дочери генерала Пейрона, имѣлъ восьмерыхъ дѣтей, и пользовался значеніемъ. Поэтому весьма трудно, пишутъ въ газетѣ *Droit*, угадать настоящую причину его самоубійства. Разные носятъ слухи объ этомъ, но столь противорѣчащія другъ другу, что ничего нельзя открыть достовернаго. Одни говорятъ, что онъ огорченъ былъ дурнымъ поведеніемъ одного близкаго родственника; другіе утверждаютъ, что онъ предпринялъ слишкомъ большую спекуляцію зерновыми хлѣбомъ, и замѣтивъ что угрожають неслѣбжыя значительныя потери, приведенъ былъ въ отчаяніе. По поводу сего обстоятельства, припоминаютъ одинъ случай, происшедшій за 20 предъ симъ лѣтъ, о которомъ тогда много говорили. Графъ Монтескье проигралъ въ одинъ вечеръ, въ карты, 1,800,000 фр., и сумма эта была на другой день уплачена генераломъ Пейрономъ, который нѣкогда былъ командиромъ въ Индіи и отличился храбростію и искусствомъ.

— Въ *La Presse* напечатано: Мы получили важныя извѣстія изъ Мадрита. Послѣ многихъ усилій и стараній, Нарваэзъ отказался отъ образованія новаго кабинета. Онъ уступилъ волѣ Королевы, оппозиціи Саламанки, и преимущественно неутомимымъ усиліямъ Г. Вудвера.

— Письмо изъ Байонны, напечатанное въ жур. *M. Chronicle*, сообщаетъ, что тамошняя полиція постоянно занята отысканіемъ карлистскихъ генераловъ Элио и Араго, которые будто бы скрываются въ этомъ городѣ. Для облегченія поисковъ, полицейскимъ агентамъ и жаңдармамъ, по всему пространству испанской границы, розданы въ значительномъ числѣ литографированные портреты сихъ генераловъ. Такія же мѣры предприняты и относительно другихъ карлистскихъ начальниковъ.

— Г-нъ Эйнаръ доставилъ уже Греческому правительству предложенныя 500,000 фр.

— Правительство получило отъ графа Валевскаго депеши, въ коихъ онъ сообщаетъ, что миролюбивое окончаніе дѣлъ въ Ла-Платѣ оказывается невозможнымъ, потому что Росасъ объявилъ еще новыя требованія, основываясь на томъ, что кромѣ блокированія и занятія нѣкоторыхъ прибрежныхъ пунктовъ, дѣйствительно принудительныя мѣры никогда не могутъ быть противъ него предприняты. Англійскій повѣренный въ дѣлахъ отпривилъ въ такомъ же духѣ депеши къ своему правительству.

— Убийца молодого Баума, конторщика мясной лавки Мейера Зельмана, вчера приведенъ былъ на мѣсто совершеннаго имъ смертоубійства, причемъ несмѣтныя толпы народа тѣснились на улицѣ, желая увидѣть его. При семъ рассказываютъ одно обстоятельство, которое трудно объяснить: несчастный Баумъ разказалъ по утру въ день своей кончины, что ему снилось, будто бы онъ видѣлъ челоуѣка, хотѣвшаго убить его ножомъ.

А Н Г Л І Я.

Лондонъ, 2 Сентября.

Внезапный отъездъ генерала Нарваэза въ Мадридъ, привелъ въ движеніе всѣ англійскія газеты, которыя усматриваютъ въ этомъ новыя усилія французской политики, чтобы уничтожить англійское вліяніе въ Испаніи.

слышано го заступающего неobecности тогдашнего Министра, P. Jayr., Запewне — мовиѣ он — были Prefekt Rodanu, гдѣ бы сѣ jeszcze находилъ в Lyonie, не доzwoliliby podobnego przesladowania, гдѣ он wiedział bardzo dobrze oddawna o istnieniu tych prass ukrytych.

— Фабрикация cukru z burakaw coraz bardziej się wznosi. Cło od lipca 1846 roku do końca lipca 1847, wynosilo 12,656,681 fr., to jest 2 miliony fr. więcej w porównaniu do roku poprzedniego.

Дня 5 września.

Канцлеръ Избы Паровъ oddał Prokuratorowi Jeneralnemu akta cafesgo sledztwa przeciw pannie Luzy, i mówiono wczoraj, że ma być na nowo w tym dniu przez P. Broussais przesłuchaną, poczemъ tenże ma zd.ć sprawę Izbie Radnej, aby ta mogła rozstrzygnąć, czy panna Luzy ma być stawiona przed sądemъ lub wypuszczona na wolność.

— Hrabia Alfred Montesquiou, który sobie odebrał życie, miał za żonę córkę Jenerała Peyron. był ojcemъ osmiorga dzieci, i posiadał znaczenie i majątek. Trudno przeto — mówią dziennik *Droit* — domyślić się powodu jego samobójstwa. Różne o témъ krążą wieści, ale takъ sprzeczne, że jedna drugą zbija. Według jednych, miał Hrabia Montesquiou być straconymъ z powodu złego życia jednego zъ blizkich swychъ krewnych. Inni utrzymują, że się wdał w przesadzone zbożowe spekulacje, a widząc nieuchronne straty, przywiedziony został do rozpaczы. Przy tej okoliczności przypomniano sobie jeden przypadek, który się już przed 20 laty byłъ zdarzył, a o którymъ wówczas wiele mówiono. Hr. Montesquiou przegrał bowiem jednego wieczora w karty 1,800,000 fr., ale ta summa została zarazъ nazajutrzъ przez Jenerała Peyron zapłaconą, który dawniej, jako dowódzca w Indjach, odwagą i talentemъ się odznaczył.

— W *La Presse* czytamy: Otrzymaliśmy ważne nowiny z Madrytu. Po wielu usiłowaniachъ i zabiegachъ, Narvaez wyrzekłъ się utworzenia nowego gabinetu. Uległ pod wolą Królowej, pod oppozycją Salamanki, a nadewszystko pod usiłowaniami niezmordowanego pana Bulwer.

— Z Bajonny piszą do *Morning-Chronicle*: Policja jest w ciągłymъ poszukiwaniu Jenerałówъ Karlistowskichъ Elio i Arago, którzy mają się w témъ mieście ukrywać. W celu ułatwienia poszukiwańъ agentomъ policyjnymъ i żандарmomъ, na całej przestrzeni nad granicą hiszpańską rozdano w wielkiej liczbie ichъ portrety litografowane. Te same środki przedsięwzięte zostały względemъ innychъ naczelnikówъ Karlistowskichъ.

— P. Eynard wypłaciłъ jużъ ofiarowane rządowi Greckiemъ 500,000 fr.

— Bzął otrzymałъ od Hr. Walewskiego depesze, w którychъ tenże donosi, że załatwienie w dobry sposóbъ interesówъ nad rzeką La-Plata, okazuje się niepodobieństwemъ, albowiemъ Rosas coraz to nowe rości żądania, ubezpieczającъ się na témъ, że próczъ blokady i osadzenia kilku nadbrzeżnychъ punktówъ, nigdy prawdziwie zmuszające środki nie mogą być przeciwъ niemu użyte. Pełnomocnikъ angielski ze swojej strony miałъ także w podobnymъ duchu zdać sprawę swemu rządowi.

— Morderca młodego Baum, subiekta w kantorze wexlarza Meyera Selman, przyprawdzony wczorajъ został na miejsce popełnionej przezъ niego zbrodni. Massy pospólstwa zgromadziły się na ulicy dla widzenia tego zloczyncy. Przytaczają jeden zъ dziwówъ, nie dającychъ się wytłómaczyć, iżъ nieszczęśliwy Baum opowiadałъ rano w dniu swей śmierci, że mu się sniło, jakoby widziałъ челоуѣка, który go nożemъ chciałъ zabić.

А Н Г Л І Я.

London, 2 września.

Nagły odjazdъ Jenerała Narvaez do Madrytu, poruszyłъ wszystkie angielskie dzienniki, które upatrują w témъ nowymъ usiłowaniu polityki francuzkiej, aby zniweczyć wpływъ angielski w Hiszpanii.

— В *Morning-Post* сообщают следующие известия съ острова Мальты: принц Жуэвильский отправил въ Маррасокскій заливъ, состоящий на юго-восточной стороне Мальты, суда для измѣренія глубины моря. Это обстоятельство произвело сильное впечатлѣніе въ Ла Ваестѣ, гдѣ караулы были усилены. Французскій пароходъ, прибывшій изъ Неаполя, занялся также, повидимому, измѣреніемъ глубины моря.

— Известія, полученныя съ послѣднею почтою изъ Португаліи, сообщаютъ, что не смотря на сомнительное положеніе тамошнихъ дѣлъ, адмиралъ Паркеръ съ значительнѣйшею частию своей эскадры, не выжидая прибытія своего преемника, контръ-адмирала Пепира, 19 го числа с. м. оставилъ Тагъ, и отплылъ въ Средиземное море. На Тагъ остались только 1 линейный корабль, 1 пароходъ фрегата и 2 парохода.

— Сверхъ всякаго ожиданія, огромный пароходъ — корабль *Great Britain*, который почти цѣлый годъ въ доардурскомъ заливѣ стоялъ въ пескѣ, снятъ съ мели 27-го числа, посредствомъ соединенныхъ усилій одного желѣзнаго пароваго фрегата и другаго большаго пароваго корабля, при помощи морскаго прилива.

— Въ газетѣ *Dublin Freeman* сообщаютъ, что 40 человекъ, въ деррійскомъ рабочемъ домѣ, перешло въ католическую церковь. Сообщаютъ также о подобномъ обращеніи, со всѣмъ семействомъ, г. авнаго Оксфордскаго книгопродавца.

— Электрической телеграфъ начинаетъ быть полезнымъ для периодическихъ изданій. Во второмъ изданіи субботняго номера *Times*, напечатано известіе объ одномъ публичномъ собраніи, полученное по телеграфу. Еще въ первый разъ электрической телеграфъ примененъ былъ къ потребностямъ сего рода.

3 Сентября.

Свѣдѣнія о путешествіи Королевы, ограничиваются только известіями, помѣщаемыми въ придворномъ бюлетенѣ. Ея Величество все еще находится въ Ардверкинскомъ замкѣ, и ежедневно, въ сопровожденіи своего супруга и свиты, осматриваетъ живописныя мѣста въ окрестностяхъ. Принцъ Альбертъ безпрестанно охотится за тетеревами, но всегда возвращается съ охоты около 2 часовъ, чтобы сопровождать Королеву въ ея прогулкахъ.

— Гр. Абердинъ также прибылъ въ Ардверкинъ и представлялся Королевы.

— Неаполитанскій по ланникъ имѣлъ вчера продолжительную конференцію съ лордомъ Пальмерстономъ.

— По повелѣнію Королевы, совершенно будетъ во всей Англіи благодарственное молебствіе, по случаю хорошаго урожая.

— Г. Моррисъ избранъ директоромъ Англійскаго банка, на мѣсто выбывшаго отъ сей должности Г. Робинсона; при этомъ выборѣ онъ не имѣлъ соперниковъ.

— Въ Лондонѣ получено изъ Рио-Жанейро отъ 23-го Июля известіе что Императрица Бразильская разрѣшилась отъ бремени принцессою.

И т а л і я.

Римъ, 21 Августа.

Въ прибавленіи къ Римской официальной газетѣ *Diario*, отъ 17-го Августа, помѣщено объявленіе Папскаго правительства касательно феррарскихъ событий. Сообщимъ лишь нѣсколько мѣстъ изъ этого документа, доказывающихъ, что Папа уже почувствовалъ необходимость совѣтовать своимъ подданнымъ быть умеренными и благоразумными. „Не смотря на возраженія кардинала Чиакки“, пишутъ въ *Diario*, „13-го Августа, въ часъ по полудни, Австрійцы заняли посты у главнаго штаба и у четырехъ воротъ города Феррары, въ присутствіи множества народа; спокойное и достойное поведеніе его давало, кажется, правительству несравненно большія ручательства въ сохраненіи порядка и спокойствія, нежели новое военное зрѣлище. Высокимъ и обширнымъ умомъ своимъ, Святой Отецъ оцѣнилъ поведеніе своего Феррарскаго народа, и проливая слезы отеческой благодарности, послалъ ему свое благословеніе. Молимъ Бога, чтобы подданные Его Святѣйшества не заставили его, менѣе умереннымъ и благоразумнымъ поведеніемъ своимъ, проливать еще другія слезы, кромѣ тѣхъ, которые были исторгнуты у него признательностью и любовью его народа. Мы видѣли, какъ эти драгоценныя слезы текли въ обиліи, когда благородное соревнованіе по-

— *Morning-Post* zawiera następujące nowiny z wyspy Malty: Xiążę Joinville wysłał był do odnogi Marrasocoi położonej w południowo-wschodniej stronie Malty, statek, do zmierzania głębokości morza. Ta okoliczność sprawiła żywe wrażenie w La-Valette, gdzie strażę zostały podwojone. Parostatek, francuzki przybył z Neapolu dla pozostania pod rozkazami Konsula francuzkiego, zdaje się także być zajęty z głębianiem morza.

— Wiadomości ostatniej poczty z Portugalii donoszą, że pomimo niepewnego tam jeszcze położenia rzeczy, Admiral Parker z większą częścią swęj eskadry i nie czekając na przybycie swego następcy, Kontr-Admirala Napier, d 19 b. m. opuścił Tag, udając się na morze Śródziemne. Na Tagu pozostały tylko 1 liniowy okręt 1, parowa fregata i 2 parostatki.

— Nad wszelkie spodziewanie, obrzumił okręt parowy *Great Britain*, który prawie cały rok w zatoce Dundrum stał uwięziony w piasku, ośwobodzony został d. 27 przez połączone usiłowania jednej żelaznej parowej fregaty i drugiego wielkiego parowego okrętu, przy pomocy przyptwu morza.

— Dz. *Dublin Freeman* donosi, że 40 osób jednocześnie przeszło na łono kościoła katolickiego w domu zarobkowym Derry. Donoszą także o podobnem przejściu głównego księgarza w Oxfordzie z całą familią.

— Telegraf elektryczny zaczyna już skutecznie usługiwać prassie peryodycznej. W drugim wydaniu Sobotniego numeru *Times*, umieszczony jest opis publicznego zgromadzenia w Manchester, tą drogą odebrany. Pierwszy to raz telegraf elektryczny posłużył do tego użytku.

Dnia 3 sierpnia.

Wiadomości o pobycie Królowej w Szkocyi, ograniczają się tylko biuletynem dworu. Królowa bawi ciągle w zamku Ardverekin, siął codziennie, w towarzystwie swego małżonka i orszaku, zwiedza bezce punkta malowniczych okolic. Xiążę Albert niezmiordowanie poluje na cietrzewie, zawsze jednak powraca z polowania przed godziną 2-gą, aby towarzyszyć Królowej w przejażdżkach.

— Hrabia Aberdeen przybył także już do Ardverekin i przedstawił się Królowej.

— Poseł Neapolitański miał wczoraj długą naradę z Lordem Palmerston.

— Królowa, na podziękowanie Bogu za obfite urodzaje, nakazała modły publiczne.

— P. Morris obrany został, w miejsce wyszłego P. Robinsona, dyrektorem banku angielskiego; nie miał on żadnych spółzawodników.

— Podług otrzymanych w Londynie z Rio-Janeiro, pod d. 23 lipca, doniesień, Cesarzowa Brezyljski powiła córkę.

W a r s z a w a.

Rzym, 21 sierpnia.

W dodatku do gazety *Diario di Roma* z d 17 sierpnia, umieszczono ogłoszenie rządu Papieżkiego względem wypadków w Ferrarze. Udzielamy zaledwie kilka wyjątków z tego aktu, dowodzących, że Ojciec św. uznał już za konieczne upomnieć swoich poddanych, aby się zachowali w granicach roztropności i umiarkowania. „Bez względu na protestacyą Kardynała Ciacchi — piszą w *Diario* — d. 13 sierpnia o 1-jej godzinie z południa, Austriacy zajęli stanowisko przed głównym sztabem, oraz przy czterech bramach miasta Ferrary, w obec wielkiej liczby mieszkańców. Spokojne i pełne godności postępowanie ludu, dawało, zdaje się, rządowi nierównie większą rękojmnią zachowania porządku i spokojności, niżli to nowe widowisko wojenne. We wzniostym i rozległym umyśle swoim, Ojciec św. ocenil postępowanie swojego ludu w Ferrarze, i roniąc żyj ojcowskią wdzięczności, posłał mu swe błogostawienstwo. Prosimy Boga, aby poddani Jego Świątobliwości, nie zmusili go niemiarkowanym i nieroztropnym postępowaniem swoim do ronięcia też innych, oprócz tych, które były skutkiem wdzięczności i miłości ku swemu ludowi. Widzieliśmy, jak te drogie żyj płynęły hojnie, kiedy jedno szlachetne uczucie ożwało się we wszystkich sercach, i Ojciec św. mógł się przekonać widocznie o uczuciach miłości i poświęcenia, jakie w całym narodzie obudza. My teraz

трясало всё сердца, и Святой Отецъ могъ убѣдиться въ чувствахъ преданности, возбуждаемыхъ имъ въ цѣлой націи. — Намъ должно нынѣ доказать сыновнюю нѣжность къ лучшему изъ государей, положившись на него такъ же безгранично, какъ онъ довѣрился намъ. Отвѣтимъ на это довѣріе, умѣривъ нашу пылкость и нетерпѣніе, чтобы дать время постепенно развиваться благодѣтельнымъ преобразованіямъ, которыхъ сѣмена уже начали прозябать. Припомнимъ, что мы подданные Божескаго Намѣстника; не будемъ возбуждать злобныхъ страстей, будемъ уважать всё націи, и не забудемъ, что самое вѣрное оружіе есть любовь къ ближнему и молитва. Соединимся, какъ одно семейство, вокругъ нашего общаго отца. Рѣшимся твердо слѣдовать только совѣтамъ, умѣренности и благоразумія, и будемъ надѣяться на помощь небесную, испрашиваемую Святымъ Первосвященникомъ, на очевидную справедливость нашего дѣла и на сочувствіе, которое оно должно возбуждать во всѣхъ великодушныхъ сердцахъ.“

— Вчера, въ 2 часа по-полудни, скончался прелатъ Граціоли, наперсникъ и духовникъ Папы, на 54 году отъ рожденія. Пій IX богословскими знаніями обязавъ этому знаменитому ученому, и въ разныхъ обстоятельствахъ пользовался его совѣтами.

— Последняя флорентинская газета сообщаетъ пріятное извѣстіе, что въ Тосканѣ смертная казнь навсегда отмѣнена. Уже Леопольдъ I, дѣдъ царствующаго нынѣ великаго герцога, уничтожилъ ее; но въ послѣдствіи она была опять введена, хотя употреблялась весьма рѣдко, потому что для исполненія этой казни, въ силу закона 2-го Августа 1838, всё члены судилища безъ исключенія единогласно должны произнести „виновенъ.“ Ни одно изъ прочихъ итальянскихъ владѣній до сихъ поръ не можетъ похвалиться такимъ успѣхомъ въ дѣлѣ человеколюбія. Но увѣряютъ, что Папа Пій IX-й также намѣревается изъ составляемаго теперь уголовного кодекса изгнать смертную казнь.

— По извѣстіямъ изъ Неаполя, тамъ изданъ, вечеромъ, 13-го Августа, Королевскій декретъ, которымъ одѣй пошлины ограничиваются, а другія и вовсе отмѣняются. Начальникъ отпращеннаго въ Калабрію корпуса войскъ, Стателла, дошелъ до Ролно и, какъ слышно, имѣлъ съ разбойниками схватку, въ которой было нѣсколько убитыхъ и раненыхъ. Число бандитовъ все еще простирается до 300 чел. Главныя зачинщики почти всё изъ окрестностей Козенцы.

— Вопросъ относительно желѣзныхъ дорогъ уже окончательно рѣшенъ. Пространство изъ Рима въ Чепрано чрезъ Албано, отдано обществу, въ чей котораго находятся герцогъ Алтиери и б. александрійскій консулъ, Г. Россетти; пространство же изъ Болоньи въ Анкону, на дняхъ имѣетъ быть предоставлено болонскому обществу.

23 Августа.

Отношенія между Австрією и Церковною Областію приняли, послѣ второй протестаціи кардинала Чиакки, еще болѣе угрожающій видъ. Два военные поста между Феррарою и Равенною, поставленные со стороны Папы, находятся въ форть Урбано и въ Малаберго. Но, въ то же время, и Австрійцы выдвинули два поста — одинъ передъ Комакіо, другой на шесть миль отъ Феррары. По извѣстіямъ изъ Болоньи, въ Феррарѣ ожидаютъ прибытія еще другихъ австрійскихъ отрядовъ, которые будто бы должны занять и остальные караулы, занимаемые теперь національною гвардією. Болонскій кардинал-епископъ, Кадолини, приготовилъ въ своемъ дворцѣ комнаты для принятія кардинала-легата Чиакки, который, въ случаѣ, если его дворецъ будетъ занятъ австрійскими войсками, немедленно оставитъ Феррару и удалится въ Болонью.

— Три баталіона расположенныхъ здѣсь войскъ выступили этой ночью въ направленіи къ Феррарѣ. По случаю удаленія войскъ, національная гвардія займетъ здѣсь всё военные посты: она продолжаетъ обучаться съ чрезвычайнымъ рвеніемъ. Недѣля черезъ двѣ будетъ обмундировано уже до 3,000 человекъ.

— По многимъ обстоятельствамъ можно заключать, что дворы Пиемонтскій и Римскій находятся въ дружественныхъ отношеніяхъ. Третьяго дня вечеромъ, Монсеньоръ Корболи Бусси выѣхалъ въ Туринъ, по порученію Папы. Говорятъ, что Король Сардинскій просилъ Папу быть воспріимникомъ при крещеніи его племянника, и что упомянутому прелату поручено заступитъ въ этомъ случаѣ мѣсто Папы и передать

зъ нашей стороны виннымы доведемъ сыновскій чуждоці къ наилучшему зъ Monarchów, зауфавшы му такъ неограниченіе, jako on nam зауфал. Odpowiedzmy jęgo ufnоці miarkując naszą porywczоść i niecierpliwość, aby dać czas stopniowie rozwinać się dobroczynnymъ środkiemъ reformy, któręj już nasiona wschodзіć zaczęły. Pamiętajmy, żeśmy poddani Bozkiego Namiestnika; nie obudzajmy szkodliwychъ namiętności, szanujmy wszystkie narody i nie zapominajmy, że najpewniejszą bronią jest miłość bliźniego i modlitwa Połączmy się, jakъ jedna rodzina, okofo nasze-go wspólnego ojca. Postanowmy stale іść tylko za radami umiarkowania i roztropności; i połoźmy nadzieję naszą w pomocy Niebios, o którą błaga za nami Najwyższy Kapłan; w oczewistej sprawiedliwości naszej sprawy, i w współczuciu wszystkichъ sercъ szlachetnychъ, jakie ona obudzić musi.

— Wczoraj po południu, o godzinie 2-ęj, zakończył tu życie Prałatъ Graziosi, dawny nauczyciel, przyjaciel i spowiednikъ Ojca św. Miałъ wieku lat 54. Pius IX winien był temu gienjalnemu uczoneму swe wiadomości teologiczne, i przeto też najwięcej polegał na jego zdaniu, w różnychъ trudnychъ okolicznościachъ.

— Ostatni numer *Gazety Florenckiej* udziela przyjemną wiadomość, że w Toskanii кара śmierci na zawsze została zniesioną. Już Leopold I, dziadъ obecnie panującego Wielkiego Xięcia, zniósłъ był ją przedъ wielu laty, atoli w późniejszymъ czasie musiała być znowu przywróconą, jakkolwiek nader rzadko do nięj się uciekano, gdyż dla domierzenia jęj, na mocy prawa z d 2 sierpnia 1838, wszyscy członkowie sądu bezъ wyjątku powinni byli zawyroковать „winienъ“. Żadne zъ innychъ państwъ włoskichъ nie może dotąd pochlubić się takimъ postępemъ w sprawie ludzkości; ale zapewniają, że i Papież Pius IX ma także zamiarъ usunąć karę śmierci zъ układanego obecnie kodexu kryminalnego.

— Podługъ wiadomości zъ Neapolu, zostało tam, wieczoremъ 13 sierpnia, ogłoszone postanowienie Królewskie, mocą którego niektóre podatki zostały ograniczone, a inne całkiemъ zniesione. Dowódzca wysłanego do Kalabrii korpusu wojskъ, Statella, doszedłъ do Rojano, i jakъ słychać, miałъ zъ rozbojnikami utarczkę, w któręj było kilku zabitychъ i rannychъ. Liczba bandytówъ dochodzi jeszcze do 300 ludzi. Główni naczelniczy prawie wszyscy są zъ okolicъ Casenzy.

— Kwestya względemъ kolei żelaznychъ została już ostatecznie rozwiązaną. Przestrzeń zъ tądъ do Ceprano przezъ Albano, oddano towarzystwu, na czele którego stoi Xiąże Altieri i Rossetti, b. Konsul w Alexandryi; przestrzeń zъ Bolonii do Ankony ma być w tychъ dniachъ oddaną towarzystwu Bulońskiemu.

Dnia 23 sierpnia.

Stosunki między Austryą i Państwemъ Kościelnemъ, przybrały, w skutekъ drugiejъ protestacyi Kardynała Ciacchi, jeszcze groźniejszą postać. Два wojenne postępnki, między Ferrarą i Rawenną, postawione zъ strony Papieża, znajdującъ się w twierdzy Urbano i w Malabergo. Obokъ tego Austryacy postawili także dwa oddziały: jeden przedъ Comacchio, drugi o sześć mil od Ferrary. Podługъ wiadomości zъ Bolonii, w Ferrarze oczekują przybycia jeszcze nowychъ wojskъ austryackichъ, które mają jakoby zająć i resztę odwachtówъ, strzeżonychъ dotądъ przezъ gwardyя narodową. Buloński Kardynał-Biskupъ Cadolini, przygotowałъ w swoimъ pałacu pokoje na przyjęcie Kardynała Ciacchi, który, na przypadekъ zabrania jego pałacu przezъ wojska austryackie, niezwłocznie ma opuścić Ferrarę i usunąć się do Bolonii.

— Три баталіоны wojskъ tu stojącychъ, wyruszyły dzisiejszęj nocy w kierunku do Ferrary. Zъ powodu ichъ niebytności, gwardya narodowa zająć ma tu wszystkie wojenne stanowiska, a tymczasemъ ćwiczyć się zъ niezmordowaną gorliwością w mustrze i robieniu bronią. Za dwa tygodnie ma już być umundurowanychъ około 3,000 ludzi.

— Liczne oznaki pozwalają namъ wnosić o przyjaznychъ stosunkachъ między dworemъ Piemontkimъ i Rzymemъ. Onegdaj wieczoremъ, Mons. Corboli Bussi wyjechałъ do Turynu, zъ poleceniemъ od Ojca św. Mówią, że Królъ Sardynski просилъ Ojca św. o utrzymanie do chrztu jego synowca, i dla tego to wspomniany Prałatъ otrzymałъ zlecenie zastąpić miejsce Ojca św., orazъ zapewnić J. K. Mości portretъ Papieżki. Ostatni goniecъ, zъ Turynu przywiózłъ w podarunku od Kró-

портретъ Его Святѣйшества. Курьеръ изъ Турина привезъ въ подарокъ отъ Короля кардиналу Джиззи (который заключилъ торговый трактатъ между сими государствами) драгоценную табакерку.

И С П А Н І Я.

Мадридъ, 23 Августа.

Аудіенція Г. Бенавидеса у Короля происходила 19-го числа, но нисколько не оправдала ожидаемыхъ послѣдствій. Король объявилъ рѣшительно, что до истечения четырехъ мѣсяцевъ не согласится ни на какое примиреніе. Въ слѣдствіе сего отвѣта, министры также рѣшительно постановили, что и они немедленно должны оставить свои должности. А такъ какъ въ этомъ случаѣ кормило правленія получили бы безъ сомнѣнія прогрессисты, то Король, по видимому, готовъ отказаться отъ назначеннаго имъ срока, который присовѣтовали ему постороннія лица. Съ этою цѣлю онъ удалилъ отъ себя двухъ грандовъ, пребывавшихъ съ нимъ въ Пардо и считавшихся самыми довѣренными его совѣтниками, причемъ объявилъ, что если президентъ кабинета, Г. Пачеко, пожелаетъ поговорить съ нимъ въ этомъ отношеніи, то препятствовавшія донинѣ примиренію его съ Королевою, могутъ быть устранены. Въ слѣдствіе сего объявленія Короля, Г. Пачеко и его товарищи не подали еще прошеній объ отставкѣ; однако донинѣ президентъ кабинета не являлся еще къ Королю. Король съ своей стороны не былъ на дняхъ ни разу въ городѣ, и только младшія его сестры посѣтили его въ Пардо. Говорятъ, что именнымъ повелѣніемъ Королевы воспрещено ему пребываніе въ Мадридѣ.

— За недѣлю предъ симъ Г. Пачеко объявилъ, что онъ намѣренъ въ первыхъ числахъ Сентября созвать кортесы, и извѣстить ихъ о всѣхъ мѣрахъ, которыхъ предпринимаемы имъ были для окончанія дворцовыхъ недоразумѣній.

— Въ минувшую Субботу министры совѣщались до поздней ночи относительно мѣръ удаленія генерала Сerrano; наконецъ положено было предложить ему команду надъ войсками въ Каталоніи. На вопросъ, имѣетъ ли онъ какія-либо возраженія противъ сего? Сerrano отвѣчалъ, что онъ готовъ отправиться туда, куда призываетъ его долгъ службы Королевы и государству. За симъ приготовили министры приказъ въ этомъ отношеніи и поднесли Королеву для утвержденія. Королева желала знать, спрашивали-ли объ этомъ у Сerrano; министры дали утвердительный отвѣтъ съ присовокупленіемъ, что онъ нисколько не противится сему назначенію. Королева, неограничившаяся этимъ объясненіемъ, послала за генераломъ, и предложила ему тотъ же вопросъ; онъ повторилъ предварительное свое объявленіе; но на замѣчаніе, самъ ли онъ возимѣлъ намѣреніе получить эту команду или предложили ему оную министры? отвѣчалъ, что онъ изъявилъ свое согласіе, по предложенію министровъ. Въ слѣдствіе сего Королева приказъ сей отложила въ сторону, и тотчасъ начала совѣщаться на счетъ созванія кортесовъ. Саламанка объявилъ себя въ пользу созванія совершенно новыхъ кортесовъ.

25 Августа.

Въ то время, когда общія ожиданія обращены были исключительно на долженствовавшее послѣдовать совѣщаніе между Королемъ и Г. Пачеко, сегодня узнали внезапно, что сей послѣдній, тотчасъ послѣ разговора Короля съ Г. Бенавидесомъ, объявилъ Королеву непрѣмливое свое намѣреніе выйти изъ кабинета, а также крайнюю необходимость, чтобы составленіе новаго кабинета предоставлено было генералу Нарвазу, и наконецъ, что сей генералъ посредствомъ телеграфа вызванъ изъ Парижа, въ Мадридъ. Сіе извѣстіе произвело чрезвычайно сильное впечатлѣніе; это наноситъ чувствительный ударъ партіи прогрессистовъ, которая это предстоящее министерство генерала Нарваза, называетъ новою военною диктатурою, образуемою въ пользу Франціи. Модерасы напротивъ, считаютъ генерала Нарваза единственнымъ лицомъ, которое можетъ примирить королевскую чету, хотя вообще извѣстно, что какъ Король такъ и Королева не слишкомъ расположены къ нему. Весьма любопытно знать, — каково будетъ положеніе Сerrano при новомъ министрѣ, который какъ извѣстно, въ исполненіи своей власти не терпитъ никакого

ла dla Kardynała Gizzi, który podpisałъ трактатъ handlowy, między obu państwami zawarty, kosztowną tabakierę.

H I S Z P A N I A.

Мадридъ, 23 sierpnia.

Zapowiedziane posłuchanie P. Benavides u Króla, miało miejsce d. 19, lecz nie wydało bynajmniej spodziewanych i pożądanыхъ owoców. Król odpowiedział stanowczo, iż przed upływem czterech miesięcy czasu do żadnego się pojednania nie skłoni. W skutek tej odpowiedzi, Ministrowie postanowili również stanowczo, iż natychmiast złożą swoje urzędy. Ze zaś w tym razie ster rządu przeszedłby niewątpliwie w ręce progressistów; zdaje się, iż Król Jego Mość, który w oznaczeniu terminu zgody poprzednie swe postanowienie. Jakoż oddalił od siebie dwóch Grandów, którzy w Parдо przy nim bawili i byli uważani za najzaufanszych doradców, a przytém dał do zrozumienia, że jeśli sam Prezes gabinetu, P. Pacheco, zechce się z nim w tym względzie rozmówić, zawady, przeszkadzające dotąd pojednaniu jego z Królową, mogą zaraz być usunięte. W skutek tego oświadczenia Króla, P. Pacheco i jego koledzy wstrzymali się z podaniem swoich dymisji; dotąd jednakże Prezes gabinetu jeszcze Króla o posłuchanie nie prosił. Król ze swojej strony nie był w tych dniach ani razu w mieście, i tylko młodsze jego siostry odwiedziły go w Parдо. Mówią, że wyraźny rozkaz Królowej wzbronilъ mu przybywać do Madrytu.

— Przed tygodniem oświadczył Pacheco, że zamierza na początku wrzesnia zwołać Kortezy i zawiadomić je o wszystkich krokach, jakie dotychczas czyniono dla załatwienia sprawy pałacowej.

— Przeszłej Soboty naradzali się Ministrowie do późniejszej nocy, nad środkami wydalenia Jenerała Serrano; narreszcie postanowiono ofiarować mu dowództwo nad wojskiem w Katalonii. Zapytany, czy niema co przeciw temu? odpowiedział Serrano, że gotów jest iść wszędzie, gdzie go służba Królowej i kraju powołuje. W skutek tego wygotowano już dla niego nominacyą i podano ją do podpisu Królowej. Królowa chciała wiedzieć czy Serrano był o to zapytany; Ministrowie potwierdzili dodając, że wcale nie jest temu przeciwny. Gdy Królowa nie zadowolona tѣm objaśnieniem, postała po Jenerała i też samo zadała mu pytanie, Serrano powtórzył swoje poprzednie oświadczenie; na zapytanie wszakże, czy myśl otrzymania tego dowództwa w nim samym powstała, lub też wyszła od Ministrów? odpowiedział, że onie nie prosił, ale że sami Ministrowie ofiarowali mu takowe. W skutku tego Królowa odłożyła nominacyą jego na stronę, i zajęto się niezwłocznie kwestyą zwołania Kortezów. Sалаmanca oświadczył się za zwołaniem zupełnie nowego Parlamentu.

Dnia 25 sierpnia

Podczas gdy oczekiwanie publiczne zwrócone było wyłącznie, na mającą nastąpić konferencyą między Królem i P. Pacheco, dowiedziano się dzisiaj nagle, iż ten ostatni, wnet po rozmowie Króla z P. Benavides, oświadczył Królowej niezmienny swój zamiar wyjścia z gabinetu, a oraz nieodbitą potrzebę, aby utworzenie nowego poleciła Jenerałowi Narvaez; jako też, że pomieniony Jenerał, drogą telegraficzną, wezwany już został z Paryża, aby natychmiast do Madrytu przybywał. Wrażenie, jaka ta wiadomość sprawiła, nie daje się opisać w słowach; mianowicie zaś jest to ciос pioranowy dla stronictwa progressistów, które już w swoich dziennikach, to przyszłe ministerstwo Jen. Narvaeza, nazywa nową dyktaturą wojskową, utworzoną w interesie Francyi. Moderadzi przeciwnie, uważają Jen. Narvaeza za jednego człowieka, który może pojednać królewską parę; jakkolwiek wiadomo jest powszechnie, że tak Król jak i Królowa, nie są mu osobiście przychylni. Ciekawą też jest rzecz, jakie będzie położenie Jenerała Serrano przy boku nowego Ministra, który wiadomo, iż w wykonywaniu swęj władzy, żadnego współzawodnictwa nie cierpi. Tymczasem mieszkanie Jen. Serrano jest zawsze napełnione mnóstwem odwiedzają-

вмѣстительства. Между тѣмъ квартира генерала Серрано постоянно наполнена множествомъ посѣтителей, и рядъ богатыхъ экипажей всегда стоитъ передъ его крыльцемъ.

— Бригадиръ Портильо, желающій получить руку третьей дочери инфанта Донъ Франциска де Паула, отправился вѣдѣть за нею въ Санъ-Себастьянъ, безъ надлежащаго паспорта отъ военнаго министра. Находясь въ тамошнемъ театрѣ, онъ столь неосторожно изъявилъ склонность свою къ инфантинѣ, что по этой причинѣ Санъ-Себастьянскій губернаторъ выслалъ его изъ города, снабдивъ паспортомъ на проѣздъ во Францію.

27 Августа.

Генералъ Нарваезъ, прибывшій сегодня въ 9 часовъ утра въ столицу, имѣлъ тотчасъ конференцію съ министрами; а по-полудни, въ 4 часа будетъ имѣть аудиенцію у Королевы. Завтра, какъ полагаютъ, будетъ официально объявлено о порученіи генералу Нарваэзу составленія новаго кабинета. Всѣ министры, какъ слышно, будутъ уволены. По утверженію журнала *Faro*, слѣдующія лица войдутъ въ составъ новаго министерства: Донозо Кортесъ, Пидаль, Аррацола, Сарториусъ, Орландъ, Сантиллонъ, Олливанъ, Рока де Тогоресъ, Сейхасъ, Риосъ Розасъ, Бенавидесъ и Маззаредо. По слухамъ, Г. Пачеко будетъ назначенъ посланникомъ въ Римъ.

— Французскій посланникъ герцогъ Глюксбергъ пожалованъ кавалеромъ ордена Изабеллы Католической большаго креста.

ПОРТУГАЛІЯ.

Лиссабонъ, 24 Августа.

Продолжавшійся десять дней министерскій кризисъ, наконецъ совершился. Вчера образовался новый кабинетъ, какъ кажется, при содѣйствіи маршала Салданьи. Въ журналѣ *Diario* обнародованъ слѣдующій составъ совѣта министровъ: Антонио Ацеvedо Карвальхо, назначенъ министромъ внутреннихъ дѣлъ; Сильва Ферреро—министромъ юстиціи и духовныхъ дѣлъ; баронъ Хуэстра Сенова де Луцъ,—иностранныхъ дѣлъ; Марино Мигуэль Францини—финансовъ; Хуанъ де Фонтенсъ Перрейра де Мелло—флота и колоній; баронъ де Алмей Фолла—военнымъ. Новые министры обнародовали уже свою программу.

ТУРЦІЯ.

Константинополь, 17 Августа.

Турецкій флотъ вышелъ третьего дня изъ здѣшней пристани въ Албанію. При постоянной заботливости правительства о благосостояніи края во всѣхъ отношеніяхъ, не упускается изъ виду и укрѣпленіе онаго. Состоящій нынѣ въ Турецкой службѣ капитанъ прусскихъ войскъ Малиновскій, получилъ отъ Султана, за труды свои по сооруженію крѣпостей, табакерку украшенную брилліантами, и отправился сегодня, по порученію правительства, для осмотра крѣпостей: Варны, Шумлы, Рущука и Силистрии.

— Порта получила нынѣ извѣстіе о побѣдѣ, одержанной ея войсками надъ албанскими мятежниками при Бератѣ; въ битвѣ сей послѣдніе лишились 120 чел. убитыми и около 80 захваченными въ плѣнъ.

— Письма изъ Туниса сообщаютъ о прибытіи туда двухъ французскихъ военныхъ кораблей. Получено также извѣстіе, что въ Капуданѣ вспыхнулъ мятежъ. Два французскіе военные парохода отправлены туда изъ Гюлетты.

— 8-го числа с. м. открылся пожаръ въ Скутари, продолжавшійся нѣсколько часовъ и истребившій нѣсколько сотъ домовъ и купеческихъ лавокъ. Вечеромъ того же дня явился другой пожаръ въ части Альти-Мермеръ, которымъ также причинены значительныя опустошенія.

ныхъ, а шeregъ наисвѣтнѣйшихъ повозовъ стои тяглы передъ его дверями.

— Бригадиръ Портильо, убігающій се о руку третьей дочери Infanta Don Francisco de Paula, пуѣчалъ за на до San-Sebastianъ, безъ надлежащаго паспорта од Ministra wojny. Znajdując się w teatrze tamiecznym, w tak jawny sposób okazał swoje uczucia ku Infantce, że Gubernator tego miasta postarał się o wydalenie Portilla, a rząd nadesłał mu паспорт do Francji.

Дня 27 сирпня.

Генералъ Нарваезъ прривыwszy ту дзисъ рано, о godzinie 9-ей, miał natychmiast konferencje z Ministrami: Pacheco, Benavides i Bahamonde; dzisъ zaś po południu, o godzinie 4-ей, ma się udać do pałacu, na konferencję do Królowej. Jutro spodziewają się urzędowego ogłoszenia, że Jenerałowi polecono utworzenie nowego gabinetu. Sądzą, że wszyscy Ministrowie opuszczą swe urzędowania. Gazeta *Faro* wymienia jako mających być członkami nowego gabinetu: PP. Donoso Cortes, Pidal, Arrazola, Sartorius, Orlando, Santillon, Ollivan, Roca de Togores, Seijas, Rios Rosas, Benavides i Mazzaredo. Według pogłoski, Pacheco ma być Posłem w Rzymie.

(Об. Франція).

— Поселъ французки, Хіагъ Глюксбергъ, мianowany został kawalerem wielkiego krzyża orderu Izabelli Katolickiej.

PORTUGALIA.

Lizbona, 24 sierpnia.

Przesilenie ministeryalne, po dziesięciu-dniowem trwaniu, przyszło nareszcie do końca. Wczoraj utworzył się nowy gabinet, które zdaje się być szczególnie; dziełem Marszałka Saldanhy. Dziennik *Diario* ogłosił następną skład jego: Ant. Acevedo e Carvalho, Minister spraw wewnętrznych; F. da Silva Ferrero—wyznań i sprawiedliwości; Baron *Ilustra Senova de la Luz*—spraw zagranicznych; *Marino Miguel Franzini*—skarbu; *Juan de Fontes Perreira de Mello*—marynarki i osad; *Baron de Amei Folla*—wojny. Nowi Ministrowie ogłosili już swój program.

ТУРСУА.

Konstantynopol 17 sierpnia.

Flota Turecka wypłynęła onegdaj z portu tutejszego Chrysokeros do Albanii. Przy ciągłym staraniu rządu o podniesienie kraju we wszelkich względach, nie zapomniane jest i jego obwarowanie. Zostający teraz w służbie Tureckiej, Kapitan Pruski Malinowski, otrzymał za swe prace fortyfikacyjne od Sultana, kosztowną, brylantami wysadzaną tabakierkę, i dziś wyjechał, z polecenia rządu, dla obejrzenia twierdz: Warny, Szumli, Ruszczuku, i Sylistryi.

— Порта otrzymała właśnie wiadomość o zwyciężkiej bitwie, jaką jej wojska stoczyły z powstańcami Albańskimi pod Berat, i w której ci ostatni ponieśli stratę 120 zabitych i około 80 jeńców.

— Listy z Tunisu donoszą o przybyciu tam dwóch francuzkich wojennych okrętów. Otrzymano tam także wiadomość, że wybuchło powstanie w Kairuan. Dwa francuzkie wojenne parostaki wysłane tam zostały z Guletta.

— Дня 8 б. м. wybuchnął pożar w Skutari, który trwał kilka godzin i pochłoniął kilkaset domów i sklepów kupieckich. Wieczorem tegoż samego dnia powstał drugi pożar w dzielnicy Alti Mermer, który także znaczne zrządził spustoszenie.